

Macaco: «Sembla que el Govern té intenció, haurem de veure si la fa durar i no cau en la hipocresia»

Parlem amb Dani Carbonell arran de la publicació de "Valientes", primer avançament del seu nou disc, que sortirà el 2019 | "Estem cansats del tòpic del valent de Hollywood, nosaltres parlem de les històries que ens trobem al carrer, dels valents reals"

Macaco | Arxiu artista

Encara queden dies, setmanes i mesos per al 2019, però ja hi ha un disc esperat que sabem que es publicarà aquest any vinent. **Macaco** es troba immers en el procés de gravació de *Back to the jungle*, un disc del qual només se'n coneix una cançó amb un videoclip espectacular, "Valientes". Parlem amb Dani Carbonell, alterego de **Macaco**, sobre els detalls d'aquest desè àlbum, sobre el hit que acaba de llançar i sobre com veu un any després de "Red alerta" la qüestió dels refugiats.

D'on ve el nom del nou disc? En el fons tu sempre has estat a prop de la jungla i dels seus sons tropicals.

Dani Carbonell: Té diverses direccions. No sé si serà el títol definitiu n'estem discutint uns quants. Tinc moltes cançons sobre la taula, unes 24, i hi ha molta mescla però totes segueixen una línia que les uneix i que es basa en els petits detalls de denominació d'origen. *Back to the jungle* ve a dir que amb els anys he après a fer cançons, per això ara em puc permetre de tornar als temps en què afegia mots elements a les cançons sense tenir por de perdre'm.

"Valientes" és un bon exemple d'aquest retorn a les arrels que comentes?

D.C: Totalment, si escoltes la cançó veus que és una producció completament 2019 però que el riff de guitarra principal és indefugiblement mediterrani. Volia aquesta mescla entre el hip-hop, el dub i estils més urbans amb els sons d'aquí, això és el que marca la denominació d'origen.

De qui parla "Valientes"? A qui va dedicada?

D.C: "Valientes" parla de treure aquell motor que ens fa moure davant les adversitats, davant les coses que volem aconseguir. Com es diu a la cançó, ser valent no és l'absència de por, més aviat és el contrari. És tenir la por davant teu i decidir mirar-la als ulls, abraçar-la. 'Dime hermano en que miedo te hiciste valiente', ho diu ben clar. És un cant al valent que portem a dins i que molts cops ens paralitzen amb armes com la por, molt utilitzada pels polítics.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=MimZ-QaNSCQ>

El videoclip també vol explicar la història d'aquests valents anònims?

D.C: Estem cansats del tòpic el valent de Hollywood, nosaltres parlem de les històries que ens trobem al carrer, dels valents reals. La música ha d'intentar ser l'altaveu de la història, el videoclip per si sol ja té molta força. La trama és com d'una petita pel·lícula, l'estona que dura et permet explicar una història de força i valentia i amb un final que acaba trencant els esquemes.

Ja fa un any que juntament amb artistes com Toteking o Green Valley va publicar la cançó i el videoclip de "Red alerta", que denunciava els incompliments de la UE en matèria de refugiats. Ja portem un mes amb un nou govern vingut després d'una moció de censura que una de les primeres mesures que va prendre va ser acollir els refugiats de l'Aquarius. Ha canviat alguna cosa?

D.C: Encara hi ha molta feina a fer. Fa poc va arribar a Barcelona el vaixell de Proactiva Openarms i el mateix dia que va amarrar al port ens van demanar d'anar-hi a tocar per celebrar, com a mínim, els últims seixanta rescatats de l'embarcació que arribaven a Catalunya. Però tot el que ha passat amb Òscar Camps i companyia sap molt de greu, perquè aquell mateix dia van morir 180 persones perquè no va arribar cap embarcació de rescat.

Amb el nou govern és evident que hi ha un canvi, perquè el que teníem abans era un autèntic deliri de la societat del pensament, la pressió que exercien es notava en tots els estrats de la societat. Ara sembla que hi ha una intenció, haurem de veure si la fan durar i no cauen en l'habitual hipocresia política. L'acte del govern és lògic i humà, perquè tots els països ens hem trobat amb situacions similars a les que avui viuen els països amb conflicte dels quals han de fugir els refugiats. Tots som susceptibles de ser migrants. Per això totes les institucions a tots els nivells haurien d'estar parlant amb Europa.

Encara queden mesos perquè surti el nou disc, però ens podries avançar alguna de les col·laboracions?

D.C: N'hi ha moltes i totes especials per algun motiu o altre, amb totes hi comparteixo una connexió artística. La majoria no les puc revelar, però n'hi ha una que sí, la jove cantant francesa **Jain**, que canta en un tema.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=KDXOZr0GoA4>

Com un dels embaixadors del 'Barcelona Sound', què et semblen totes aquestes noves tendències sorgides arreu de l'Estat i englobades sota l'etiqueta de músiques urbanes? Què aporta a la música del país? Et relaciones amb aquestes noves figures?

D.C: Sempre hi ha interacció entre músics. Penso que els sons van canviant i tothom hi va jugant per trobar la seva personalitat. Hi ha modes momentànies que si l'artista només es fia d'aquestes ho està fent malament, perquè sí que pots fer servir els sons que et vinguin bé però has de tenir personalitat.

Sobre la paraula *urbana*, t'he de dir que no és ni el primer ni el segon cop que la sento, s'ha fet servir molt, abans més amb el hip-hop, amb el dub, fins i tot el que fem nosaltres en algun moment s'ha qualificat de música urbana. En el seu moment vaig felicitar la **Rosalía** per

"Malamente" perquè em sembla el tema de l'any.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Rht7rBHUXW8>

Creus que el públic s'està desmarcant del mestissatge com el coneixíem per anar-se'n a un altre tipus de sons més actuals?

D.C: Mira, jo l'estiu passat era a Formentera i hi havia gent punxant a la platja i em vaig posar a improvisar convertint allò en una mena de *soundsystem*, i de sobte em trobava la gent cantant les cançons de **Macaco**, gent jove amb la guitarra tocant-les. T'adones que la gent escota de tot i sense complexos. Els mateixos xavals a qui els pot molar un tema *urban* també poden vibrar amb el "Valientes", no hi ha tantes barreres.

Hi haurà alguna cançó en català en el nou disc de Macaco?

D.C: Jo sempre dic que soc un ambaixador de la nostra terra perquè la meva denominació d'origen és el Mediterrani. Sovint he fet servir mandolines properes a l'ambient d'aquí o la rumba catalana. Puc avançar que hi ha un tema que vull fer amb molta gent d'aquí i en català que serà una reivindicació absoluta de la rumba catalana. Jo he sentit sempre música en català pel meu pare que és d'aquí i que curiosament té un cognom que es posava quan es mesclaven gitanos i catalans: Carbonell. Sempre he tingut molt bona rebuda quan he cantat en català, "La República de la Tramuntana" és una cançó que sempre em demanen quan vaig a l'Amèrica Llatina, i també estic molt content d'haver pogut col·laborar en una gran cançó com és "Corren".

Macaco. Foto: Xavier Mercadé